

planter, frugt eller grønsager. Det vil mange virksomheder sætte pris på. Vi vil nedbringe det administrative bøv. Det vil kunne lade sig gøre, når de nuværende 32 regionale levnedsmiddelkontrolenheder bliver til 10-14 centre, der er kædet sammen med de eksisterende statslige tilsynsmyndigheder, dvs. kredsdyrlægeinstitutionen, kødkontrollen, den veterinære grænsekontrol, fiskerikontrollen og Plantedirektoratets kontrolsystem, der alle er samlet under Veterinær- og Fødevederedirektoratet.

Det er klart, at disse strukturændringer vil give praktiske udfordringer. De skal afklares efter lovforslagets vedtagelse i et udvalgsarbejde, hvor selvfølgelig også kommunerne skal deltage.

Når lovforslaget vedtages, er rammerne skabt for en fødevarerpolitik baseret på tre grundlæggende principper: sikkerhed, gennemskelighed og troværdighed, med oplysninger, der sætter forbrugere i stand til at træffe reelle valg med enstrengethed og ensartet kontrol fra jord til bord til gavn for både forbrugere og virksomheder.

I Socialdemokratiet støtter vi lovforslaget, og vi håber på et godt, grundigt og hurtigt udvalgsarbejde.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg har to spørgsmål til Socialdemokratiets ordfører, som drejer sig om alle de påståede fordele ved at gøre levnedsmiddelkontrollen statslig. Jeg har på forsiden af Jyllands-Posten i dag set, at hr. Erling Christensen mener, at nu skal der ske offentliggørelse i forbindelse med for mange bakterier i kødet. Så vil jeg gerne spørge: Hvem har efter hr. Erling Christensens opfattelse ansvaret for at sikre fælles retningslinjer for offentliggørelse af den type problemer med vores fødevarer?

Det andet, jeg gerne vil spørge om, er: Hvad er det for konkrete eksempler, der efter Socialdemokratiets opfattelse har været på uensartede afgørelser i levnedsmiddelkontrollen i det kommunale regi?

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Ansvaret for kontrollen ligger i øjeblikket ude hos de lokale levnedsmiddelkontrolenheder. Og det, der ligger med hensyn til kontrollen og offentliggørelse af resultaterne, var jo vores vedtagelse i 1996 med hensyn til offentliggørel-

se af resultaterne. Den lovvedtagelse gav nogle rammer, og jeg kan konstatere i dag, at de rammer ikke er fyldt helt ud endnu, og det, det handler om, også i forbindelse med gennemførelsen af fødevarerloven og når loven er gennemført, er at få ensartethed også med hensyn til offentliggørelse af kontrolresultaterne, også med hensyn til, hvor grænseværdierne skal være, og hvor vi skal have nogle rammer for bestemte fødevarer.

Det uensartede i kontrollen ligger jo i, at vi har 32 centre, som politisk er styret af de kommunale interessentskaber, som ligger omkring centrene. Efter min opfattelse vil en ensartet styring her give mulighed for helt ud i yderste led at få samme regler at arbejde efter, fordi det er under fødevarerministerens politiske kontrol.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det er rigtigt, at lovgrundlaget for at offentliggøre kontrolresultater blev skabt med loven af 1996, og jeg er også enig med hr. Erling Christensen i, at de rammer ikke er blevet fyldt helt ud. Men det var dér, mit spørgsmål kom, og jeg syntes ikke, jeg fik svar på det: Hvem har ansvaret for, at de rammer ikke er blevet fyldt ud? Hvem har ansvaret for, at der i dag ikke eksisterer fælles regler for, hvordan man kan offentliggøre, og hvornår man skal offentliggøre? Det spørgsmål vil jeg meget gerne have svar på.

Så spurgte jeg for det andet om konkrete eksempler på, at der har været truffet uheldige uensartede afgørelser i den kommunale kontrol, og det spørgsmål vil jeg gerne have svar på også.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes ikke, hr. Erling Christensen rigtig forklarer os, hvad der skulle være det gavnlige ved, at man nu indfører statsligt fastsatte ensartede regler i et centraliseret system.

Derfor vil jeg også godt spørge: Er det sådan, at man fra Socialdemokratiets side nu forestiller sig, at man skal køre på laveste fællesnævner, altså at man skal indstille niveauet sådan, at det ikke længere vil være muligt at indføre og presse på for en skærpet kontrol, således som kontrolenhederne rent faktisk har presset på over for direktoratet, når det gælder kontrollen med bakterier i kødfars f.eks., som vi diskuterer så meget i øjeblikket? Der har direktoratet været